

Merényi Zsuzsa Rajzos Naplója A Deportálásról III.

Ez a lap is abból a füzetből van, ami a húgomnál volt a deportálásban, abba rajzolt az egész úton meg a táborban is. A rajzok 1944-45 során készültek. Így nézett ki a csecsemőszoba. Volt köztünk egy olyan nő, aki hihetetlen jó szimattal megtudta, hogy van egy csecsemőbarakkja ennek a bergen-belseni tábornak, és oda elszegődött nővérek. Abszolút nem értett semmihez, csak hazudott, mert tudta, hogy ott van kaja. Ott volt fűtés is, egy régi vaskályhában fűtöttek. A barakkban nem volt fűtés. Voltak olyanok, akiket dolgozni vittek szövőgyárba. Csak bennünket tilos volt, mert akkor leromlottunk volna, és nem lettünk volna megfelelő csereáru. Úgyhogy mi nem dolgoztunk. Egyszer óriási csoportba összehordtak bennünket, és megyünk sétálni, illetve rőzsét

szedni. De mi ebből sétát csináltunk. Nem rózsét szedtünk, hanem ibolyát. Bennünket egy úgy nevezett Sonderlagerbe gyűjtöttek össze, úgyhogy lehetett valami abban a gyógyszercsere dologban. [Ez a történet valószínűleg különös változata a Kasztner-féle tárgyalásoknak, a 'vért áruért' akciónak. Valóban zajlottak tárgyalások, ha nem is erről, hanem egészen más kontextusban, és a 'Kasztner-zsidókat' valóban a bergen-belseni Sonderlagerbe vitték. Bergen-Belsen eredetileg valóban cseretábornak épült, tehát eredetileg olyanokat vittek oda, akiket a németek ki akartak cserélni valakire vagy valamire. Merényi Lea nem 'Kasztner-zsidó', nem is lehet az, mivel a Kasztner-vonat 1944. június végén hagyta el a fővárost, július elejére érte el a tábort, ahonnan két részletben (augusztus és december) kerültek Svájcba. Feltehetően az történt, hogy a Kasztner-csoport maradéka akkor hagyhatta el a tábort, amikor Merényi Lea odaérkezett, és mivel a Sonderlager akkor éppen üres volt, az ő csoportjukat talán ott helyezték el. -- A szerk.] A bergen-belseni tábor egy katonai tábor volt eredetileg. Megvolt a régi katonai mosdó, ahol ilyen zuhanyokból jött a víz, és a sáron keresztül tudtunk eljutni oda. Valamelyik túlbuzgó őr egyszer odakiáltotta valakinek, hogy viselkedjen úgy, mint a katonák. Valószínűleg a bergen-belseni tábor sok mindent elmosott az emlékezetemben, mert akkor én semmi másra nem koncentráltam, mint hogy a húgomat épségben visszahozzam anyámnak.